

Sygn. akt IV KK 253/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Sądej (przewodniczący)

SSN Dorota Rysińska

SSN Dariusz Świecki (sprawozdawca)

Protokolant Jolanta Grabowska

w sprawie **M. Z., W. M. i S.S.**

skazanych za przestępstwo z art. 226 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 27 sierpnia 2014 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanych

od wyroku Sądu Rejonowego w R.

z dnia 15 maja 2014 r.

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Rejonowemu w R. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w R. prokurator wniósł akt oskarżenia przeciwko M. Z., W. M. i S. S. z wnioskiem o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia

rozprawy i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonymi jednostkowych kar pozbawienia wolności i kary łącznej, odpowiednio za czyny w stosunku do:

I. M. Z.:

- za czyn z art. 226 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;
- za czyn z art. 224 § 2 k.k. i art. 222 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;
- kary łącznej roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby;
- grzywny 30 stawek dziennych przy przyjęciu, że wysokość jednej stawki wynosi 10 zł;
- zobowiązanie do przeproszenia interweniujących funkcjonariuszy Policji w terminie miesiąca od daty uprawomocnienia się wyroku;
- zasądzenie kosztów procesu.

II. W. M.

- za czyn z art. 226 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;
- za czyn z art. 224 § 2 k.k. i art. 222 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności ;
- kary łącznej roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby;
- grzywny 40 stawek dziennych przy przyjęciu, że wysokość jednej stawki wynosi 30 zł;
- zobowiązanie do przeproszenia interweniujących funkcjonariuszy Policji w terminie miesiąca od daty uprawomocnienia się wyroku ;
- zasądzenie kosztów procesu.

III. S. S.

- za czyn z art. 226 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności ;
- za czyn z art. 222 § 1 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności ;
- kary łącznej roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby;
- zobowiązanie do przeproszenia interweniujących funkcjonariuszy Policji w terminie miesiąca od daty uprawomocnienia się wyroku;
- zasądzenie kosztów procesu.

Sąd Rejonowy w wyroku z dnia 15 maja 2014 r. wydanym na podstawie art. 335 § 1 k.p.k. uwzględnił złożone przez prokuratora wnioski o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy i uznał oskarżonych [...] za winnych popełnienia zarzucanego im przestępstwa z art. 226 § 1 k.k. i za to na podstawie tego przepisu wymierzył im kary po 6 miesięcy pozbawienia wolności. Ponadto uznał oskarżonego M. Z. za winnego popełnienia zarzucanego mu przestępstwa z art. 224 § 2 k.k. i art. 222 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 224 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności; uznał oskarżonego W. M. za winnego popełnienia zarzucanego mu przestępstwa z art. 224 § 2 k.k. i art. 222 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 224 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności; uznał oskarżoną S. S. za winną popełnienia zarzucanego jej przestępstwa z art. 222 § 1 k.k. i za to na podstawie tego przepisu wymierzył jej na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył oskarżonym orzeczone w ten sposób kary pozbawienia wolności i orzekł wobec nich kary łączne rok i 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonych wobec oskarżonych kar pozbawienia wolności, ustalając okres próby na 3 lata.

Na podstawie art. 71 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonych: M. Z. grzywnę 30 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł; W. M. grzywny w 40 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 zł.

Na podstawie art. 72 § 1 pkt 2 k.k. zobowiązał oskarżonych W. M., M. Z. i S. S. do przeproszenia pokrzywdzonych P. W. i K. Ł. w terminie miesiąca od daty uprawomocnienia się wyroku.

Zasądził od oskarżonych koszty postępowania sądowego.

Wyrok ten uprawomocnił się bez zaskarżenia.

Kasację od tego wyroku wyniósł Prokurator Generalny, zaskarżając go w całości na korzyść oskarżonych [...] i zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa procesowego – art. 343 § 7 k.p.k.

w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., polegające na uwzględnieniu wadliwego wniosku prokuratora o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzeniu M. Z., W. M. i S. S., z rażącą obrazą przepisu prawa karnego materialnego – art. 86 § 1 k.k., kar łącznych roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, przekraczających sumę jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych za poszczególne przestępstwa, która wyniosła rok i 2 miesiące pozbawienia wolności. W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w R.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, co pozwala na jej uwzględnienie w trybie art. 535 § 5 k.p.k. Wyrok został bowiem wydany z rażącym naruszeniem przepisów prawa karnego procesowego i materialnego, wskazanych w zarzucie kasacji, co nie tylko mogło, ale i miało istotny wpływ na jego treść.

Artykuł 343 § 7 k.p.k. nakłada na sąd rozpoznający wniosek prokuratora o skazanie bez rozprawy, obowiązek zbadania, czy odpowiada on przepisom prawa. Jeżeli wniosek tego warunku nie spełnia, to sąd powinien doprowadzić do jego modyfikacji albo skierować sprawę do rozpoznania na zasadach ogólnych.

W rozpoznawanej sprawie wniosek prokuratora złożony na podstawie art. 335 § 1 k.p.k. wynikał z zawartego z oskarżonymi porozumienia procesowego co do wymierzenia im za czyny opisane w pkt I, III i V części wstępnej wyroku kar w wymiarze 6 miesięcy pozbawienia wolności, zaś za czyny opisane odpowiednio w pkt II, IV i VI kar pozbawienia wolności w wymiarze 8 miesięcy, zaś kary łącznej roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności. Wymiar tej kary przekraczał jednak sumę kar jednostkowych pozbawienia wolności, co stanowiło naruszenie dyspozycji art. 86 § 1 k.k. Zgodnie z tym przepisem sąd orzeka karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, z obwarowaniami wynikającymi z dalszej jego części.

Sąd Rejonowy zaakceptował taki wniosek, pomimo że został złożony z naruszeniem art. 86 § 1 k.k. i wymierzył oskarżonym kary łączne roku i 4

miesiący pozbawienia wolności. Tym samym Sąd ten dopuścił się rażącej obrazy przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 86 § 1 k.k., gdyż orzekł karę łączną w wymiarze przekraczającym sumę kar jednostkowych, która wynosiła rok i 2 miesiące pozbawienia wolności. To naruszenie prawa materialnego miało w sposób oczywisty istotny wpływ na treść wydanego wyroku. Dlatego też kasacja została uwzględniona. W związku z przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania, Sąd Rejonowy powinien jeszcze raz przystąpić do rozpoznania wniosku prokuratora i w toku postępowania zasygnalizować konieczność jego modyfikacji w zakresie wymaganym przepisami prawa. W wypadku wydania ponownie wyroku skazującego na kary z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, Sąd Rejonowy powinien pamiętać o konieczności zastosowania art. 538 § 3 k.p.k.

W tych wszystkich względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.